

[Indenrigsministeren]

på i debatten, har netop været muligheden for, at der nu bliver nogle lidt mere forpligtende lokalråd, end der kunne laves inden for den eksisterende lovgivning. Det, jeg ser for mig, er, at der ske vil en vis udnyttelse af denne mulighed, og at vi nok – først og fremmest fra landområderne – vil få nogle lidt forskellige erfaringer, også fordi man jo kan indrette lokaludvalgene på forskellig vis. Derfor vil jeg beskrive det, vi lægger op til, som en helt logisk fortsættelse af muligheden for at foretage lidt forskellige valg af, hvordan man indretter sit kommunestyre.

Det er en helt logisk fortsættelse af det, vi var enige om i forbindelse med den ændring af styrelsesloven, der blev vedtaget umiddelbart før sommerferien. Hvad var det, vi besluttede dengang? Det var, at man, når det gælder selve kommunalbestyrelsens arbejde, i lidt højere grad kan tage farve af de forskelligheder, der nu engang er i lokalsamfundene, og det er også det, vi gør her.

Lad os så se på, i hvor høj grad man vælger at benytte disse nye muligheder. Jeg ser det i hvert fald som en forbedring af mulighederne for en dialog med lokalbefolkningen i de enkelte områder inden for en kommune, og jeg glæder mig til, at der nu er lidt flere, der vil tage hul på det.

Jeg vil godt besvare spørgsmålet: Hvorfor ikke København? Det blev skildret af hr. Poul Nødgaard på den måde, at fordi Københavns Kommune ikke havde rettet henvendelse, skulle vi være for tilbageholdende eller for fine til at spørge Københavns Kommune om det. Sådan foregår det ikke!

Det første udkast til lov på dette område har været sendt til høring i de, jeg havde nær sagt sædvanlige dertil indrettede organer, herunder også Københavns Kommune, og den tilbage melding, der kom derfra, gik på, at det var man altså ikke umiddelbart rede til at gå ind i. Men jeg mener, at det skal være sådan, at i samme øjeblik, der kommer en melding fra Københavns Kommune om, at den godt vil, skal vi ændre i styrelsesloven for Københavns Kommune, for der gælder jo en særlig styrelseslov for den, og det vil være relevant, at man tager det op i en revision af dén lov og ikke i forbindelse med denne, der jo er den generelle styrelseslov.

Så var der hos nogle en smule tøven i forhold til, om vi skulle begive os ind i det nu, eller om vi skulle vente, til vi havde haft den store frikommunedebat i Folketinget.

Jeg kan naturligvis helt bekræfte, at jeg står bag løftet om, at vi får den debat i Folketinget. Redegørelsen vil blive afgivet til Folketinget i den anden halvdel af marts, og så er det alene Folketingets Præsidium, der bestemmer, hvornår den bliver sat på dagsordenen.

Et stykke ad vejen kan jeg godt se logikken i det, hr. Torben Rechendorff spurgte om, nemlig hvorfor vi dog ikke ventede til det tidspunkt. Det er, som det blev sagt i debatten, fordi Herlevs grundlag for at fortsætte forsøget udløber 1. august i år, og hvis vi skal nå at få skabt lovhjemmel til, at det kan fortsætte, skal det ske i denne samling, men et så trænet regeringsparti som Det Konservative Folkeparti kan dog ikke være ukendt med, at der er nogle frister i Folketinget, der skal overholdes, f.eks. at man skal fremsætte lovforslag inden for en bestemt tidsfrist for at være sikker på at få dem til behandling. Men der er ingen, der forhindrer os i at skynde os langsomt med dette forslag i Kommunaludvalget, så vi undervejs kan få debatten om frikommuneloven og alligevel kan nå at få det færdigbehandlet i denne folketings samling. Ellers vil der ske det, som hr. Erling Christensen var inde på, nemlig at Herlevforsøget vil miste sin lovhjemmel, og så skulle de holde op med det og vente på, at vi i næste folketings samling fremsatte et lovforslag; jeg synes, at vi på den måde ville komme ud i en helt tosset siksakkurs.

Det er såmænd den jordbundne forklaring på, hvorfor lovforslaget ligger på Folketingets bord nu, og Kommunaludvalget bestemmer selv, om det skal trækkes lidt i ørene under behandlingen, sådan at vi kan få en mellemstation ved den store debat om redegørelsen.

Det var vist, hvad der var stillet af egentlige spørgsmål til den del af lovforslaget, der beskæftiger sig med styrelsesloven og lokaludvalg. Om det, der drejer sig om taksterne, ville jeg sige til hr. Poul Nødgaard, men nu er han desværre gået, at det ikke er korrekt at bruge udtrykket »at gå tilbage til det gamle system«. Det er der bestemt ikke tale om, der er alene tale om, at der af rent praktiske grunde sker en beskeden modificering af, hvilke takster det er, der skal behandles i kommunalbestyrelsen.